

Navn: Peter Dystoff

Koncept: Artiste

Klan: Toreador

Status: Ancillae

For 5 dage siden blev resterne af Lord Argenheim, primogenet for klan Brujah fundet. To håndflader, slagter og et halssmykke. For 3 dage siden blev 5 af byens prominente kindreds - ambitiøse anciender - indkaldt til møde hos Scenaschal Augustus Blackhallow af klan Nosforatu. Et møde bag lukkede døre. Ingen ved hvad der er sket, tilsyneladende ikke engang de 5, men nu har prins William Blakethorn af klan Ventrue tænkt sig at finde ud af det.

"Fortæl mig hvad der skete den nat bag lukkede døre", prinsens stemme var hul og kommanderende som et ekko i en gammel, rusten tønde. Du forbliver tavs. Ingen siger noget. "Kun tre ting kan sætte dig i forbindelse med jeres tunge: en anden kindreds kræfter, frygt eller en meget stærk vilje. Hvad end der holder dig tilbage skal jeg nok få jeres tunger på gled, og skelne løgn fra sandhed".

"Fortæl mig om dig selv", prinsens blik hviler på dig, som blylodder på dit bryst. "Der er ikke meget at fortælle, Lord Blakethorn" du bøjer hovedet, forsøger at bibeholde kontrollen. Du mærker smerte et sted nede i dybet og ved at dette er en kamp du ikke kan vinde. "Fortæl mig om dig selv". Hans stemme er mere kommanderende denne gang. Der er intet du kan gøre, noget overtager din krop, pludselig lyst til at fortælle ham om dig selv. Du begynder at snakke men ved at du må tøjle din tale til det bedste så godt du kan. Du ved lige så vel som de andre, at dit uliv afhænger af hvad du fortæller og fortier...

Før

Peter kan kun alt for godt huske sin tid ved Tsarens hof i Rusland, operaen og middagsselskaber, jagter, masker, krige og hvisken i hjørnet. Problemet er bare at det ikke er rigtigt, men han kunne tænke sig at have oplevet det. Han er født for sent. De store kunstnere er døde. Da han var barn, dengang hans hjerte bankede, vidste han at han var af en anden verden. Alle omkring ham var indviklet og skygger uden gnist, ikke engang værdige til at blive brugt i hans kunstværk. Han brugte dem nu som de der var jo ikke andre, og deres mangler blev hans fald. De primitive fjolser gik i vejen for hinanden tilfældet åbnede deres øjne. Ja så faldt pøblen over ham og krævede erstatning for psykisk tort og ville klynge ham op. Så kom krigen og folk fik andet at tænke på end hans lille stykke virkelighedsteater, med dem som ufrivillige hovedpersoner. Han flygtede i forvirringen, og mødte én der kunne forstå hans kunst. Da blev han voksen og trådte ind i en verden der var som skabt til kunst, med værdige skuespillere og en smuk, udødelig scene.

Nu

Facaden:

Peter er kendt og anerkendt for sit arbejde for at gøre byen til et kulturelt midtpunkt, har interesse i musikhuse og gallerier. Han har optjent en anseelig status på at være vært for de gæster der kommer til byen, at arrangere fester og små events der fik byens kindred og ikke mindst prinsen til at fremstille...

bedste side.

Bag facaden:

Peter er instruktør på teaterstykket om sit eget liv. Alt omkring ham skal være et drama med intri plots, helte og skurke, og da virkeligheden sjældent er så smuk som den burde, må Peter jo hjælpe vej. For Peter gælder alt om at fortælle en god, smuk eller grusom historie. I al hemmelighed arbejder han ikke bare for byens kindreds, men arbejder konstant på den evige historie om byens intriger, og gennem manipulation og små hvide løgne får han sine skuespillere og statister, i dette tilfælde intetanende kindreds til at spille rollerne perfekt. Det er et farligt spil, for mange har ikke lyst til at blive manipuleret, og Peter mener at personlig vinding og ære må komme i anden række, efter kunsten. Det skal og fremmest være kunst.

Peter må konstant holde sig opdateret om hvad der sker for at kunne instruere folk skuespillet. Derfor har han infiltreret en lille sekt ledet af den nu afdøde Lord Argenheim. Lord Argenheim prædikede gamle dyder, ære, storhed og filosofi. Den gode Brujah Klaus Wagner var også discipel under Lord Argenheim, bare med den lille forskel at Wagner troede på det Argenheim sagde.

Peter har for nyligt fået stjålet et halssmykke fra sin garderobe. Halssmykket er et gammelt smykke fra Rusland. Det lidt pikante er at det er dét halssmykke der blev fundet i Lord Argenheims aske. Det vil være ret uheldigt hvis man fandt ud af at smykket tilhørte Peter. Det vil på uheldigvis pege på en sammenhæng mellem Argenheim og Peter, for Argenheim plottede mod prinsen, og det ville bare være som om at Peter var enig med Argenheim.

De andre

Mr. Smith: "En klassisk skurk med en helts udseende". Du ved at han er ved at opkøbe Klaus Wagners domæne. Du er sikker på at Wagner ville dejligt indigneret hvis han fandt ud af det, men på den anden side giver det måske mere at fortælle det til Mr. Smith selv.

Myra: "Hun er ganske vidunderlig, altså for en Nosforatu". Hun er den perfekte suffleur i dit teaterstykke. Hendes ord har magt. Hun har faktisk et barn, fra dengang hun var dødelig, boende som hun forbereder til livet som kindred.

Klaus Wagner: "Han er et paradoks". Han er Brujah men klog, en gudbenådet kriger men imod sin Enhver instruktørs drøm. Han var den mest ivrige discipel af Lord Argenheim, og en glødende modstander af prinsen.

Anagram: "Den perfekte helt, uvidende og uskyldig, ham ingen regner med kan redde dagen". Han vil til at regne ting ud har engang bragt ham i fedtefadet. Han har boet i en anden by, hvor schenesh havde ham mistænkt for at ville overtage hans plads. Mon ikke han bare var paranoid?